

statement-מימרא
 challenge-קושיא
 question-שאלה
 answer-תירוץ
 proof-ראיה

disputants-חולקים
 central point for summary and review-חזרה לסיכום וחזרה
 insertion of an earlier segment-קודמת-פסקה של מובאה
 story-מעשה

מקרא-key:

חולין-הכל שוחטין		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
הכל שוחטין ושחיתתן כשרה, חוץ מחרש שוטה וקטן, שמא יקלקלו את שחיתתן.											■
וכולן ששחטו ואחרים רואין אותן - שחיתתן כשרה:											■
הכל שוחטין לכתחלה, ושחיתתן כשרה דיעבד?										◊	◊
וכל הכל לכתחלה הוא? אלא מעתה	רב אחא בריה דרבא לרב אשי:									◊	◊
הכל ממירין אחד האנשים ואחד הנשים	[תנן]									■	◊
ה"נ דלכתחלה הוא? והא כתיב לא יחליפנו ולא ימיר אותו טוב ברע או רע בטוב										◊	◊
התם כדקתני טעמא, לא שהאדם רשאי להמיר אלא שאם המיר מומר וסופג את הארבעים.	[רב אשי]									!	◊
אלא הכל מעריכין ונערכין נודרין ונידריין	[רב אחא]									■	◊
הכי נמי דלכתחלה?										◊	◊
והא כתיב: (דברים כ"ג) וכי תחדל לנדור לא יהיה בך חטא										■	◊
וכתיב: (קהלת ה') טוב אשר לא תדור משתדור ולא תשלם										■	◊
טוב מזה ומזה שאינו נודר כל עיקר, דברי רבי מאיר	ותניא: [רבי מאיר]									◊	◊
טוב מזה ומזה נודר ומשלם	ר' יהודה:									◊	◊
ואפי' רבי יהודה לא קאמר אלא באומר הרי זו, אבל אמר הרי עלי לא										■	◊
וכל הכל לאו לכתחלה הוא? אלא	[רב אשי]									◊	◊
הכל חייבים בסוכה, הכל חייבין בציצית	[תנן]									■	◊
הכי נמי דלאו לכתחלה?										◊	◊
חייבין לא קאמינא.	[רב אחא]									!	◊
אלא מעתה	[רב אשי]									◊	◊
הכל סומכין אחד האנשים ואחד הנשים										■	◊
הכי נמי דלאו לכתחלה? והא כתיב: (ויקרא א') וסמך ידו ונרצה										◊	◊
אין, איכא הכל לכתחלה ואיכא הכל דיעבד	[רב אחא]									!	◊
אלא הכל דהכא ממאי דלכתחלה הוא דתקשי לך? דלמא דיעבד הוא ולא תקשי לך										◊	◊
אנא שחיתתן כשרה קשיא לי, מדקתני שחיתתן כשר' דיעבד, מכלל דהכל לכתחלה הוא, דאי דיעבד, תרתי דיעבד למה לי?	א"ל: [רב אחא]									!	◊
הכי קתני: הכל שוחטין ואפי' טמא בחולין.	רבה בר עולא:									■	◊
טמא בחולין מאי למימרא?										◊	◊
בחולין שנעשו על טהרת הקדש, וקסבר: חולין שנעשו על טהרת הקדש כקדש דמו										!	◊
כיצד הוא עושה?										^	!
מביא סכין ארוכה ושוחט בה, כדי שלא יגע בבושר										!	!

statement-מימרא ■
 challenge-קושיא ?
 question-שאלה ^
 answer-תירוץ !
 proof-ראייה ■

disputants-חולקים ◆
 central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה
 insertion of an earlier segment-מובאה של פיסקה קודמת
 story-מעשה O

מקרא-key:

חולין-הכל שוחטין		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י		
ובמוקדשים לא ישחוט, שמא יגע בבשר, ואם שחט ואומר ברי לי שלא נגעי - שחיתו כשרה,	[רבה בר עולא]									■	!	◇	
חזן מחרש שוטה וקטן דאפילו בחולין גרידי דיעבד נמי לא, שמא ישחו, שמא ידרסו, ושמא יחלידו.	[רבה בר עולא]									■	!	◇	
וכולן ששחטו אהייא?										ז		◇	
אילימא אחרש שוטה וקטן										!			
עלה קאי, ואם שחטו מיבעי ליה										ז			
אלא אטמא בחולין										!			
הא אמרת: לכתחלה נמי שחט										ז			
ואלא אטמא במוקדשים										!		◇	
בברי לי סג?										ז			
דליתיה קמן דנשייליה.										!		◇	
האי טמא במוקדשים מהכא נפקא? מהתם נפקא:										ז		◇	
כל הפסולין ששחטו - שחיתו כשרה, שהשחיטה כשרה בורים, בנשים ובעבדים ובטמאים, ואפילו בקדשי קדשים, ובלבד שלא יהיו טמאין נוגעין בבשר	[תנן]									■	ז	◇	
הכא עיקר, התם אידי דתנא שאר פסולין, תנא נמי טמא במוקדשים.										!		◇	
ואב"א: התם עיקר דבקדשים קאי, הכא אידי דתנא טמא בחולין, תני נמי טמא במוקדשים.										!		◇	
האי טמא דאיטמא במאי?											^	◇	
אילימא דאיטמי במת										!			
בחלל חרב אמר רחמנא, חרב הרי הוא כחלל, אב הטומאה הוא, לטמייה לטכין ואול סכין וטמיתיה לבשר										ז			
אלא דאיטמי בשרץ.										!		◇	
ואי בעית אימא: לעולם דאיטמי במת, וכגון שבדק קרומית של קנה ושחט בה										!		◇	
בכל שוחטים: בין בצור, בין בזכוכית, בין בקרומית של קנה.	דתניא									■	!		
הכי קתני: הכל שוחטין ואפילו כותי	אבוי:									◆	■	!	◇
במה דברים אמורים - כשישראל עומד על גביו, אבל יוצא ונכנס - לא ישחוט, ואם שחט - חותך כזית בשר ונותן לו, אכלו - מותר לאכול משחיתו, לא אכלו - אסור לאכול משחיתו										■	!	◇	
חזן מחרש שוטה וקטן דאפילו דיעבד נמי לא, שמא ישחו, שמא ידרסו, ושמא יחלידו.										■	!	◇	
וכולן ששחטו אהייא?										ז		◇	
אילימא אחרש שוטה וקטן										!			
עלה קאי, ואם שחטו מבעי ליה										ז			
אלא אכותי										!		◇	
הא אמרת: כשישראל עומד על גביו שחט אפילו לכתחלה										ז		◇	
קשיא.										■		◇	

<p>◊ חולקים-disputants</p> <p>◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review</p> <p>< מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment</p> <p>O מעשה-story</p> <p>מקרא-key:</p>	<p>■ מימרא-statement</p> <p>⚡ קושיא-challenge</p> <p>^ שאלה-question</p> <p>! תירוץ-answer</p> <p>■ ראייה-proof</p>
--	---

חולין-הכל שוחטין		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
ויוצא ונכנס לכתחלה לא?	רבא:									⚡	◊
המניח עובד כוכבים בחנותו וישראל יוצא ונכנס - מותר	והתנן:									⚡	◊
התם מי קתני מניח? המניח קתני, דיעבד.										!	◊
אלא מהכא: אין השומר צריך להיות יושב ומשמר, אלא אע"פ שיוצא ונכנס - מותר										⚡	◊
הכי קתני: הכל שוחטין ואפי' כותי	אלא אמר רבא:									⚡	! ◊
בד"א - כשישראל יוצא ונכנס, אבל בא ומצאו ששחט - חותך כזית בשר ונותן לו, אכלו - מותר לאכול משחיטתו, לא אכלו - אסור לאכול משחיטתו										⚡	! ◊
חזן מחרש שוטה וקטן דאפילו דיעבד נמי לא, שמא ישוהו, ושמא ידרסו, ושמא יחלידו.										⚡	! ◊
וכלן ששחטו אהייא?										⚡	◊
אילימא אחרש שוטה וקטן										!	
עלה קאי, ואם שחטו מבעי ליה										⚡	
אלא אכותי										!	◊
הא אמרת: אפילו יוצא ונכנס שחיט לכתחלה										⚡	◊
קשיא.										■	◊
הכי קתני: הכל שוחטין ואפילו ישראל מומר.	רב אשי:									⚡	! ◊
מומר למאי?										^	
לאכול נבילות לתיאבון										!	
ישראל מומר אוכל נבילות לתיאבון, בודק סכין ונותן לו ומותר לאכול משחיטתו	וכדרבא, דאמר רבא:									⚡	! ◊
אבל לא בדק ונתן לו - לא ישחוט, ואם שחט - בודק סכינו אחריו, נמצאת סכינו יפה - מותר לאכול משחיטתו, ואם לאו - אסור לאכול משחיטתו	[רב אשי]									⚡	! ◊
חזן מחרש שוטה וקטן דאפילו דיעבד נמי לא, שמא ישוהו, שמא ידרסו, ושמא יחלידו.	[רב אשי]									⚡	! ◊
וכלן ששחטו אהייא?										⚡	◊
אילימא אחרש שוטה וקטן										!	
עלה קאי, ואם שחטו מיבעי ליה										⚡	
אלא אישראל מומר										!	◊
אי דבדק סכין ונותן לו הא אמרת: שוחט לכתחלה										⚡	
אלא דלא בדק										!	◊
אי דאיתיה לסכין ליבדקיה השתא ואי דליתיה לסכין, כי אחרים רואין אותו מאי הוי? דלמא בסכין פגומה שחיט										⚡	◊
קשיא.										■	◊
הכי קתני: הכל שוחטין - הכל מומחין שוחטין, מומחין ואע"פ שאין מוחזקין	רבינא:									⚡	! ◊

disputants-חולקים ♦ ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא ■ ⚡ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ראיה-proof ■
מקרא-key:	

חולין-הכל שוחטין		Talmud Navigator													
מימרא	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ													
בד"א - שיודעין בו שיודע לומר הלכות שחיטה, אבל אין יודעין בו שיודע לומר הלכות שחיטה - לא ישחוט ואם שחט, בודקין אותו אם יודע לומר הלכות שחיטה - מותר לאכול משחיטתו, ואם לאו - אסור לאכול משחיטתו											■	!	◇	ג:	
חזן מחרש שוטה וקטן דאפילו דיעבד נמי לא, שמא ישוהו, שמא ידרסו, ושמא יחלידו.												■	!	◇	ג:
וכולן ששחטו אהייא?												⚡		◇	ג:
אילימא אחרש שוטה וקטן												!			ג:
עלה קאי, ואם שחטו מבעי ליה												⚡			ג:
אלא אשאין מומחין												!	◇		ג:
בבודקין אותו סגי												⚡		◇	ג:
דליתיה לקמן דליבדקיה.												!		◇	ג:
הכי קתני: הכל שוחטין - הכל מוחזקין שוחטין, מוחזקין אע"פ שאין מומחין	ואיכא דאמרי: רבינא:											■	!	◇	ג:
בד"א - ששחטו לפנינו ב' וג' פעמים ולא נתעלף, אבל לא שחט לפנינו ב' וג' פעמים - לא ישחוט שמא יתעלף, ואם שחט ואמר ברי לי שלא נתעלפתי - שחיטתו כשרה												■	!	◇	ג:
חזן מחרש שוטה וקטן דאפילו דיעבד נמי לא, שמא ישוהו, שמא ידרסו, ושמא יחלידו												■	!	◇	ג:
וכולן ששחטו אהייא?												⚡		◇	ג:
אילימא אחרש שוטה וקטן												!			ג:
עלה קאי, ואם שחטו מיבעי ליה												⚡			ג:
אלא אשאין מוחזקין												!	◇		ג:
והאמרת: בברי לי סגי												⚡			ג:
דליתיה קמן דלישייליה.												!		◇	ג:
רבינא ורבה בר עולא כאביי ורבה אשי לא אמרי, משום דקשיא להו וכולן.												■		◇	ג:
כולהו כרבה בר עולא לא אמר												■		◇	ג:
להך לישנא דאמרת הכא עיקר, אדרבה, התם עיקר, דבקדשים קאי												■		◇	ג:
להך לישנא דאמרת התם עיקר, והכא אידי דתנא טמא בחולין תנא נמי טמא במוקדשין, טמא בחולין גופיה לא איצטריכא ליה, חולין שנעשו על טהרת קדש לאו כקדש דמו.												■		◇	ג:
כולהו כרבינא לא אמרי												■		◇	ג:
להך לישנא דאמר מומחין אין, שאין מומחין לא, רוב מצויין אצל שחיטה מומחין הן												■		◇	ג:
להך לישנא דאמר מוחזקין אין, שאין מוחזקין לא, לעלופי לא חיישינן.												■		◇	ג:
רבא לא אמר כאביי, כי קושייה.												■		◇	ג:
אביי לא אמר כרבא, התם לא נגע, הכא נגע.												■		◇	ג:
רב אשי לא אמר כתריויהו, קסבר: כותים גרי אריות הן.												■		◇	ג:
אביי לא אמר כרב אשי, לא סבירא ליה הא דרבא.												■		◇	ג:

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראייה-</p>
מקרא-key:	

חולין-הכל שוחטין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
אלא רבא מאי טעמא לא אמר כשמעתי?										ז		ג.
לדבריו דאביי קאמר, וליה לא סבירא ליה.	[רבא]									!	ז	ג.
שחיטת כותי מותרת, במה דברים אמורים - כשישראל עומד על גביו, אבל בא ומצאו ששחט - חותך כזית ונותן לו, ואכלו - מותר לאכול משחיטתו, ואם לאו - אסור לאכול משחיטתו	תנו רבנן:											ג.
כיוצא בו, מצא בידו דקוריא של צפרים, קוטע ראשו של אחד מהן ונותן לו, אכלו - מותר לאכול משחיטתו, ואם לאו - אסור לאכול משחיטתו.												ג.
אביי דייק מרישא, רבא דייק מסיפא.												ד.
אביי דייק מרישא, טעמא דישאל עומד על גביו, אבל יוצא ונכנס לא.	[אביי]											ד.
רבא דייק מסיפא, טעמא דבא ומצאו ששחט, אבל יוצא ונכנס שפיר דמי.	[רבא]											ד.
ולאביי קשיא סיפא										ז		ד.
יוצא ונכנס נמי בא ומצאו קרי ליה.	אמר לך: [אביי]									!		ד.
ולרבא קשיא רישא										ז		ד.
יוצא ונכנס נמי כעומד על גביו דמי.	אמר לך: [רבא]									!		ד.
כיוצא בו, מצא בידו דקוריא של צפרין, קוטע ראשו כו'.												ד. <
אמאי? ליחוש דלמא האי הוא דהוה שחט שפיך										ז		ד.
(סימן, מכני"ס איזמ"ל בזכרי"ם)												ד.
במכניסן תחת כנפיו.	רב מנשה:									!		ד.
ודלמא סימנא הוה יהיב ליה בגויה										ז		ד.
דמסמס ליה מסמוסי.	רב מרשיא:									!		ד.
ודלמא קסברי כותים: אין שחיטה לעוף מן התורה										ז		ד.
ולטעמיד, שהייה, דרסה, חלדה, הגרמה, ועיקור מי כתיב? אלא כיון דאחזיקו בהו אחזיקו בהו, ה"נ כיון דאחזיקו אחזיקו.										!		ד.
ואחזוק ולא אחזוק בדלא כתיבא תנאי היא												ד.
מצת כותי מותרת, ואדם יוצא בה ידי חובתו בפסח	דתניא: [ת"ק]											ד.
אוסר, לפי שאין בקיאין בדקדוקי מצות כישראל	ר"א											ד.
כל מצוה שהחזיקו בה כותים, הרבה מדקדקין בה יותר מישראל.	רשב"ג:											ד.
מצת כותי מותרת, ואדם יוצא בה ידי חובתו בפסח.	אמר מר:											ד. <
פשיטא										ז		ד.
מהו דתניא: לא בקיאי בשימור, קמ"ל.										!		ד.
אוסר, לפי שאין בקיאין בדקדוקי מצות.	ר"א:											ד. <
לא בקיאי בשימור.	קסבר: [ר"א]											ד.
כל מצוה שהחזיקו בה כותים, הרבה מדקדקין בה יותר מישראל.	רשב"ג:											ד. <

statement-מימרא ■
 challenge-קושיא ?
 question-שאלה ^
 answer-תירוץ !
 proof-ראייה ■

♦ חולקים-disputants
 ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review
 < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment
 O מעשה-story

■ מקרא-key:

חולין-הכל שוחטין		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
היינו ת"ק										?	◇
איכא בינייהו דכתיבא ולא אחזיקו בה										!	◇
כיון דכתיבא, אע"ג דלא אחזיקו בה	ת"ק סבר:									■	◇
אי אחזוק אין, אי לא אחזוק לא.	ורשב"ג סבר:									■	◇
אי הכי, כל מצוה שהחזיקו בה כותים, אם החזיקו מיבעי ליה										?	◇
אלא, איכא בינייהו דלא כתיבא ואחזיקו בה										!	◇
כיון דלא כתיבא, אע"ג דאחזיקו בה נמי לא	תנא קמא סבר:									■	◇
כיון דאחזוק אחזוק.	רשב"ג סבר:									■	◇
ישראל מומר אוכל נבילות לתיאבון, בודק סכין ונותן לו, ומותר לאכול משחיטתו.	גופא, אמר רבא:									■	◇ <
מאי טעמא?										^	◇
כיון דאיכא התירא ואיסורא, לא שביק התירא ואכיל איסורא.										!	◇
אי הכי, כי לא בדק נמי?										?	◇
מישרח לא טרח.										!	◇
חמצן של עוברי עבירה - אחר הפסח - מותר מיד, מפני שהן מחליפין	אמרו ליה רבנן לרבא, תניא דמסייע לך:									■	◇
הא מני? רבי יהודה היא	סברוה: [רבנן]									■	◇
חמץ אחר הפסח דאורייתא	דאמר: [רבי יהודה]									■	◇
מפני שהן מחליפין	וקתני:									■	◇
אלמא לא שביק התירא ואכיל איסורא.										■	◇
ממאי? דלמא ר"ש היא										?	◇
חמץ אחר הפסח דרבנן	דאמר: [ר"ש]									■	◇
וכי מקילינן בדרבנן, בדאורייתא לא מקילינן										?	◇
ותיהוי נמי ר"ש, מי קתני שאני אומר החליפו? מפני שמחליפין קתני, דודאי מחליפין, ומה בדרבנן לא שביק התירא ואכיל איסורא, בדאורייתא לא כ"ש.										!	◇
לימא מסייע ליה: הכל שוחטין, ואפילו כותי ואפילו ערל ואפילו ישראל מומר										■	◇
האי ערל ה"ד?										^	◇
אילימא מתו אחיו מחמת מילה										!	◇
האי ישראל מעליא הוא										?	◇
אלא פשיטא מומר לערלות, וקא סבר: מומר לדבר אחד לא הוי מומר לכל התורה כולה										!	◇
ואפילו ישראל מומר	אימא סיפא:									?	◇
האי מומר ה"ד?										^	◇

disputants-חולקים ♦ **statement-מימרא** ■
 ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review
 < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment
O מעשה-story

challenge-קושיא ⚡
question-שאלה ^
answer-תירוץ !
proof-ראייה ■

מקרא-key:

חולין-הכל שוחטין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
אי מומר לדבר אחר												!
היינו מומר לערלות												ז
אלא לאו מומר לאותו דבר, וכדבא.												!
לא, לעולם אימא לך: מומר לאותו דבר לא, מ"ט? כיון דדש ביה כהתירא דמי ליה												ז
אלא מומר לעבודת כוכבים וכדבא ענן												!
ישראל מומר לעבודת כוכבים - מותר לאכול משחיטתו.	דאמר רב ענן אמר שמואל:											!
ישראל מומר לעבודת כוכבים - מותר לאכול משחיטתו, שכן מצינו ביהושפט מלך יהודה שנהנה מסעודת אהאב, שנאמר: (דברי הימים ב' י"ח) ויזבח לו אחאב צאן ובקר לרוב ולעם אשר עמו ויסיתהו לעלות אל רמות גלעד.	גופא, אמר רב ענן אמר שמואל:											!
ודלמא מיזבח זבח, מיכל לא אכל												ז
ויסיתהו כתיב.												!
ודלמא בדברים												ז
אין הסתה בדברים.												!
ולא? והכתיב: (דברים י"ג) כי יסיתך אחיך												ז
באכילה ובשתיה.												!
והכתיב: (איוב ב') ותסיתני בו לבלעו חנם												ז
למעלה שאני.												!
ודלמא משתא אשתי, מיכל לא אכל												ז
מאי שנא שתיה? דאמרינן: מומר לעבודת כוכבים לא הוי מומר לכל התורה כולה, אכילה נמי מומר לעבודת כוכבים לא הוי מומר לכל התורה כולה.												!
הכי השתא, שתיה סתם יינן הוא, ועדיין לא נאסר יינן של עובדי כוכבים, אבל אכילה, אימא לך: מומר לעבודת כוכבים הוי מומר לכל התורה כולה.												ז
איבעית אימא: לאו אורחיה דמלכא משתא בלא מיכלא												!
ואיבעית אימא: ויזבח ויסיתהו כתיב, במה הסיתו? בזביחה.												!
ודלמא עובדיה												ז
זבח לרוב כתיב, עובדיה לא הוה ספיק.												!
ודלמא שבעת אלפים זבוח, דכתיב: (מלכים א' י"ט) והשארתי בישראל שבעת אלפים כל - הברכים אשר לא כרעו לבעל וגו'!												ז
טמורי הוו מיטמרי מאיזבל.												!
ודלמא גברי דאחאב הוו מעלן												ז
לא ס"ד, דכתיב: (משלי כ"ט) מושל מקשיב על דבר שקר כל משרתיו רשעים.												!
ודלמא גברי דיהושפט נמי לא הוו מעלו, זבוח גברי דאחאב אכול גברי דיהושפט, זבוח עובדיה אכל יהושפט												ז
לא סלקא דעתך, מדמושל מקשיב על דבר שקר כל משרתיו רשעים, הא לדבר אמת משרתיו צדיקים.												!

disputants-חולקים ◆ ◇ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment Oמעשה-story	■ מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
--	--

מקרא-key:

חולין-הכל שוחטין	Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ודלמא זבוה גברי דאחאב אכל אחאב וגבריה, זבוה גברי דיהושפט אכל יהושפט וגבריה											⋄	ד:
לא הוה מפליג נפשיה מיניה.											⋄	ה.
מנלן?										^		ה.
אילימא מדכתיב (מלכים א' כ"ב) כמוני כמוך כעמי כעמך										!		ה.
אלא מעתה, כסוסי כסוסיך הכי נמי?										⋄		ה.
אלא מה דהוי אסוסיך תהוי אסוסי, ה"נ מאי דהוי עלך ועילוי עמך תיהוי עלי ועילוי עמי?										⋄		ה.
אלא מהכא: (מלכים א' כ"ב) ומלך ישראל ויהושפט מלך יהודה יושבים איש על כסאו מלובשים בגדים בגורן פתח שער שומרון										!	⋄	ה.
מאי גורן?										^		ה.
אילימא גורן ממש										!		ה.
אטו שער שומרון גורן הוה?										⋄		ה.
אלא כי גורן										!	⋄	ה.
סנהדרין היתה כחצי גורן עגולה, כדי שיהו רואין זה את זה.	דתנן:									!	⋄	ה.